

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.704 van 29 juni 1998
in de zaak A. 38.436/X-7696.**

In zake : 1. Firmin GRYSON,
2. Magdalena ROELS,
3. Enorda DAMMAN,
4. Freddy VERHAEGHE,
5. Marie-Jeanne VERHAEGHE,
Rechtsgeding wat betreft de derde, vierde
en vijfde verzoeker hervat door :
de b.v.b.a. Bouwondernemingen DEVRIENDT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te 8310 BRUGGE-ASSEBROEK,
Bossuytlaan 35

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. CALLIAUW,
kantoor houdende te 8300 KNOKKE-HEIST,
Van Bunnanlaan 58A.

tussenkomen de partij :

de stad TORHOUT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten D. DE CLERCK en L. VERBEKE,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Hoogstraat 28.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Firmin GRYSON,
Magdalena ROELS, Enorda DAMMAN, Freddy VERHAEGHE en
Marie-Jeanne VERHAEGHE op 17 maart 1988 hebben ingediend
om de vernietiging te vorderen van :

1. het besluit van 22 januari 1988 van de
Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden
en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van het
"door de heer Jan Bossuyt ingesteld beroep in naam
van de heer en mevrouw F. Gryson-Roels en mevrouw

E. Damman en kinderen" tegen de beslissing van 19 juni 1987 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Torhout "waarbij de vergunning is geweigerd voor het bouwen van een meergezinswoning aan de Burg te Torhout" op een perceel, kadastraal bekend Sectie K, nr. ex 538 r, s;

2. "de kennisgevingsbrief dd. 22 januari 1988 aan advocaat BOSSUYT Jan J., raadsman van verzoekers; meer de brieven dd. 22 januari 1988 gericht aan de Heer Firmin GRYSON en Mevrouw Weduwe DAMMAN Enorda en bevattende de afschriften van voornoemde kennisgevingsbrieven";

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 1 augustus 1996;

Gelet op de beschikking van 6 augustus 1996 die de tussenkomst van de stad TORHOUT toelaat;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de beschikking van 17 september 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 20 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat K. ESSELENS die, loco Advocaat F. CALLIAUW verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. DECLERCK, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de b.v.b.a. "BOUWONDERNEMING DEVRIENDT" met een verzoekschrift van 8 juli 1988 vraagt het geding ingeleid door de derde, vierde, en vijfde verzoekende partij te hervatten;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat deze gedinghervatting "niet mogelijk" is, "vermits de Heer Freddy VERHAEGHE en Mevrouw Marie-Jeanne VERHAEGHE geen beroepers waren voor de Bestendige Deputatie van de provincie West-Vlaanderen, en dus evenmin bij de Koning", en "de Heren Roger en Dirk VERHAEGHE hun aandeel (1/4 in naakte eigendom van het lot 2 of blok B) reeds verkocht (hadden) aan de Stad TORHOUT", zodat "de BVBA Bouwonderneming DEVRIENDT geen volledige eigenares (kan) zijn van dit voormeld perceel";

Overwegende dat de b.v.b.a. "BOUWONDERNEMING DEVRIENDT" bij onderhandse akte van 30 april 1988, geregistreerd op 4 mei 1988 en neergelegd om te rangschikken onder de minuten van notaris BOES te Kortrijk bij akte van dezelfde datum, overgeschreven op

het tweede hypotheekkantoor te Brugge op 5 mei 1988, eigenaar is geworden van de "volle eigendom" van het deel van het bouwperceel, kadastraal bekend Sectie K, nr. 538r, om het te hebben aangekocht van de derde, vierde en vijfde verzoekende partij handelende "in eigen naam en, voor zoveel als nodig, als zich sterk en machtig makend over hun zoons, respectievelijk broers, Roger André VERHAEGHE en Dirk Achiel Camiel VERHAEGHE";

Overwegende dat om van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van een administratieve rechtshandeling te doen blijken niet is vereist dat de verzoekende partij deel heeft gehad aan het georganiseerd administratief beroep; dat evenmin is vereist dat zij volle eigenaar is van het perceel waarop het te vergunnen gebouw zal worden opgericht; dat bouwvergunningen immers worden verleend onder voorbehoud van de burgerlijke rechten van alle belanghebbenden; dat de door de tussenkomenende partij opgeworpen excepties niet gegrond zijn;

Overwegende dat Firmin GRYSON en de "Wed. VERHAEGHE en kinderen" op 10 april 1987 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Torhout een bouwaanvraag hebben ingediend strekkende tot het "bouwen van een meergezinswoning" op een perceel gelegen aan de Burg te Torhout, kadastraal bekend Sectie K, nr. 538 r, s; dat uit de plannen blijkt dat de bouwaanvraag betrekking heeft op de oprichting van twee aan elkaar gekoppelde appartementsblokken, met name blok A en blok B, omvattende een gelijkvloers met winkels met toegang tot de ondergrondse parking via blok B en de uitrit via blok A, en vijf verdiepingen, ingedeeld in appartementen; dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 februari 1979 vastgesteld gewestplan Diksmuide-Torhout is gelegen in "woongebied"; dat het

eveneens is gelegen binnen het gebied van een verkaveling, waarvoor op 4 maart 1966 de vergunning is verleend, en die niet vervallen is, en binnen het gebied van het bij koninklijk besluit van 10 februari 1967 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Station-Noord" van de gemeente Torhout; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 19 juni 1987 de bouwvergunning heeft geweigerd; dat deze beslissing aan de aanvragers ter kennis werd gebracht bij een op 23 juni 1987 verzonden brief; dat de aanvragers inmiddels, bij gebreke van ontvangst van kennisgeving van een beslissing van het college van burgemeester en schepenen binnen de door artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalde termijn, bij een ter post aangetekende brief van 22 juni 1987 de gemachtigde ambtenaar hadden verzocht om over de vergunningsaanvraag te beschikken; dat Firmin GRYSOEN, Magdalena ROELS en de Weduwe VERHAEGHE op 22 juli 1987 beroep hebben ingesteld tegen de weigeringsbeslissing van 19 juni 1987 van het college van burgemeester en schepenen bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, en op 27 juli 1987 tegen "het uitblijven van de beslissing van de gemachtigde ambtenaar"; dat de raadsman van de aanvragers op 24 oktober 1987 bij gebreke van ontvangst van een beslissing van de bestendige deputatie over elk van de beroepen binnen de termijn waarbinnen deze krachtens artikel 55, § 2, tweede lid, van voornoemde wet van 29 maart 1962 plaats moest hebben, bij afzonderlijke brieven beroep heeft ingesteld bij de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, in naam van Firmin GRYSOEN, Magdalena ROELS, Enorda DAMMAN, Freddy VERHAEGHE, Marie-Jeanne VERHAEGHE, Roger VERHAEGHE en Dirk VERHAEGHE; dat in deze beroepsschriften keuze van woonplaats werd gedaan ten kantore van de raadsman van de aanvragers ; dat de raadsman van de aanvragers bij

ter post aangetekende brieven van 26 december 1987 de beide beroepen aan de minister heeft gerappelleerd; dat de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bij het eerste bestreden besluit van 22 januari 1988 het beroep ingesteld tegen de beslissing van 19 juni 1987 van het college van burgemeester en schepenen heeft verworpen, en het beroep, ingesteld tegen "de weigering der bouwvergunning op basis van artikel 54, § 1, 2e lid van de stedenbouwwet" onontvankelijk heeft verklaard; dat een afschrift van dit besluit met afzonderlijke op 22 januari 1988 ter post aangetekend verzonden brieven ter kennis werd gebracht aan de raadsman van de aanvragers, aan Firmin GRYSON en aan E. DAMMAN; dat luidens verklaring van de postontvanger van Sint-Kruis-Brugge deze "kennisgevingsbrief" door de raadsman van de aanvragers werd ontvangen op 25 januari 1988; dat hij door Firmin GRYSON en E. DAMMAN werd ontvangen op 26 januari 1988;

Overwegende dat de raadsman van verzoekers ter terechtzitting afstand heeft gedaan van het geding in zoverre de nietigverklaring wordt gevorderd van de "kennisgevingsbrieven" van 22 januari 1988; dat de afstand kan worden toegewezen;

Overwegende dat, wat het eerste bestreden besluit betreft, verzoekers in een enig middel de schending aanvoeren van artikel 55, § 2, vijfde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, "doordat door hun raadsman, de Heer BOSSUYT Jan J., Advocaat te 8320 Brugge 4 op 26 december 1987 aan de Heer Gemeenschapsminister een rappelbrief werd gezonden en zij slechts respectievelijk op 25 januari 1988 en 26 januari 1988, dit is na het verstrijken van de door artikel 55, § 2, 5e lid van de wet vastgestelde termijn van 30 dagen, een afschrift van het bestreden besluit

hebben ontvangen(,) terwijl door het verzuim van de Gemeenschapsminister tijdig op het beroep van de consoorten GRYSON-VERHAEGHE te beslissen en de beslissing aan verzoekers aan te zeggen, verzoekers krachtens de Wet geoorloofd zijn om per 25 januari 1988 met de werkzaamheden te beginnen, en de Heer Gemeenschapsminister van zijn bevoegdheid vervallen is om op beroep tegen het uitblijven van een beslissing van de Bestendige Deputatie, een eigen beslissing te nemen en aan te zeggen";

Overwegende dat de verwerende partij "ten aanzien van de ontvankelijkheid" opwerpt dat het beroep bij de Koning ingesteld op 24 oktober 1987 kennelijk laattijdig is, vermits dit beroep diende ingesteld te worden binnen 90 dagen te rekenen vanaf 22 juli 1987, hetzij ten laatste op 20 oktober 1987, en dat bij gebreke aan geldig en tijdig beroep bij de Koning "uiteraard later geen stilzwijgende vergunning (kan) bekomen worden op grond van art. 55, § 2, 5e lid", dat het beroep bij de Koning onregelmatig is naar de vorm, "vermits een dergelijk beroep als essentieel element de identiteit van de beroepers moet bevatten, terwijl vaststaat dat vier van de zeven beroepers geen aanvragers waren en geen beroepers waren voor de bestendige deputatie, zodat ze ook geen hoedanigheid van beroepers voor de Koning (kunnen) aannemen", en dat de rappelbrieven "naar vorm ongeldig (zijn), vermits deze brieven niet ondergetekend werden door de aanvragers en vermits er in deze brieven rappel wordt gezonden namens vier personen die niet eens beroepers waren of konden zijn bij de Koning";

Overwegende dat de verwerende partij ten aanzien van het middel antwoordt:

"In casu is er geen enkele betwisting over het uitgangspunt van de termijn, nl. 26 december 1988,

datum van de ter poststelling van de rappelbrieven, en evenmin over de uiterste dag van de termijn nl. zondag 24 januari 1988. In casu is het vallen van de uiterste datum op een zondag niet het gevolg van het verkeerd berekenen van het uitgangspunt van de termijn.

Dat wanneer de normale laatste dag van de 30 dagen termijn valt op een zondag, dus op een dag waar onmogelijk per post aangetekende zendingen kunnen worden bezorgd en ter hand gesteld, de betekening ervan moet kunnen rechtsgeldig geschieden op ten laatste de maandag daarop volgend, in casu de 25e januari 1988.

Dat anders oordelen erop zou neerkomen, dat de door de wet gestelde termijn niet voor iedereen volle dertig dagen bedraagt, vermits in bepaalde gevallen de termijn zou herleid zijn tot 28 dagen, vermits op zaterdag en zondag niet tot betekening kan worden overgegaan.

Dat dit hoogstens voor gevolg zou kunnen hebben omwille van de rechtszekerheid, dat de kennisgevingsbrief wordt vernietigd, doch dat de (lees: het), binnen de gestelde termijn, vastgestelde Ministerieel besluit erdoor niet aangetast wordt";

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt :

- "a) Het hoger beroep, dat ingesteld werd bij de bestendige deputatie tegen het besluit van de Burgemeester en de Schepenen van de stad TORHOUT van 19.06.1987, waarbij de vergunning werd geweigerd voor de gevraagde oprichting van een meergezinswoning te bouwen op lot 1 en 2, werd enkel en alleen ingesteld (en ondertekend) door Mevrouw Enorda DAMMAN (weduwe E. VERHAEGHE), Mevrouw Magdalena ROELS en de Heer Firmin GRYSON, en NIET door de Heren VERHAEGHE Freddy, Roger en Dirk, noch door Mevrouw VERHAEGHE Marie-Jeanne. Deze laatsten, die dus GEEN beroepers waren voor de Bestendige Deputatie, kunnen meteen onmogelijk later nog, op een geldige wijze, (voor het eerst !!) hoger beroep bij de Koning instellen, zoals hun raadsman, zonder mandaat overigens, beweert gedaan te hebben. De aanvraag en het hoger beroep van laatstgenoemden zijn dus, bij gebreke van tijdig beroep bij de bestendige deputatie, definitief vervallen. Tot op heden hebben deze personen geen nieuwe aanvraag bij het stadsbestuur ingediend, zodat deze mede-eigenaars vooralsnog, gelet op de afwezigheid van hoger beroep, GEEN

- bouwvergunning kunnen hebben om op de gemeenschappelijke grond te bouwen.
- b) Het hoger beroep bij de Koning, dat ingesteld werd op 24.10.1987, is bovendien kennelijk laattijdig, vermits dit hoger beroep diende ingesteld te worden, binnen de 90 dagen, te rekenen vanaf 22.07.1987, hetzij ten laatste op 20.10.1987 (of 4 dagen te laat). Bij gebreke van geldig en tijdig hoger beroep bij de Koning, kan uiteraard naderhand geen 'stilzwijgende' vergunning bekomen worden.
 - c) Het hoger beroep bij de Koning van 24.10.1987 is tevens onregelmatig naar de vorm, vermits dergelijk beroep, als essentieel formeel element, de juiste identiteit van de beroepers moet bevatten, terwijl vaststaat dat vier van de zobeweerde zeven beroepers geen aanvragers konden zijn, vermits zij geen beroepers waren vóór de bestendige deputatie, en meteen ook niet de hoedanigheid van beroepers voor de Koning konden aannemen (zie ook sub a).
 - d) Het staat verder ook vast dat het Ministerieel Besluit dd. 22.01.1988 wel binnen de termijn van 30 dagen getroffen werd én OOK BETEKEND binnen diezelfde termijn (22.01.1988 : bewijs van afstempeling op de postdienst)";

Overwegende dat artikel 55, § 2, vierde en vijfde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, luidt als volgt :

"Van de beslissing van de Koning wordt aan de partijen kennis gegeven binnen zestig dagen na afgifte bij de post van de aangetekende zending die het beroep bevat. Ingeval de partijen worden gehoord, wordt de termijn met vijftien dagen verlengd. Bij gebreke kan de aanvrager de zaak bij aangetekende brief aan de Minister rappeleren.

Heeft de aanvrager geen beslissing ontvangen bij het verstrijken van een nieuwe termijn van dertig dagen met ingang van de dag waarop de rappelbrief ter post is afgegeven, dan mag hij zonder verdere formaliteiten overgaan tot het uitvoeren van het werk of het verrichten van de handelingen, mits hij zich gedraagt naar de aanwijzingen van het dossier dat hij heeft ingediend, naar de wetten en verordeningen, met name naar de voorschriften van de goedgekeurde plannen van aanleg, alsmede naar de bepalingen van de verkavelingsvergunning; is het beroep door het college of de gemachtigde ambtenaar ingesteld, dan mag de aanvrager overgaan tot het uitvoeren van het werk of het verrichten van de handelingen, mits hij

zich gedraagt naar de beslissing van de bestendige deputatie";

Overwegende dat voormeld vierde en vijfde lid van bedoeld artikel 55, § 2, geen op zichzelf staande, geïsoleerde bepalingen zijn, maar moeten worden gelezen in samenhang met de overige leden van dit artikel; dat het tweede lid van artikel 55, § 2, ten aanzien van het beroep bij de "Koning" twee vereisten stelt: a) het beroep moet binnen de vastgestelde termijn worden ingesteld; b) het beroep moet bij ter post aangetekende brief worden toegezonden aan de Minister; dat derhalve de bepalingen van artikel 55, § 2, vierde lid, betreffende het zenden van een rappelbrief geen toepassing kunnen vinden wanneer het beroep bij de "Koning" buiten de termijn of onregelmatig naar de vorm werd ingesteld;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de rappelbrieven werden ondertekend door advocaat J. BOSSUYT in zijn hoedanigheid van raadsman van de aanvragers; dat een advocaat rechtsgeldig de aanvragers in administratieve bouwaanvraagprocedures kan vertegenwoordigen; dat de terzake opgeworpen exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoekers Firmin GRYSON, Magdalena ROELS en Enorda DAMMAN tegen het weigeringsbesluit van het college van burgemeester en schepenen beroep hebben ingesteld bij de bestendige deputatie; dat de omstandigheid dat de andere aanvragers dit niet hebben gedaan niet tot gevolg heeft dat het beroep dat eerstgenoemde verzoekers nadien bij de bevoegde Gemeenschapsminister hebben ingesteld, onregelmatig is; dat een bouwvergunning wordt verleend onder voorbehoud van de burgerlijke rechten van alle belanghebbenden; dat aldus niet is vereist dat alle mede-eigenaars de bouwaanvraag indienen en, ingeval van

weigering, deelnemen aan het georganiseerd administratief beroep; dat de dienaangaande opgeworpen exceptie evenmin gegrond is;

Overwegende dat artikel 55, § 2, tweede lid, van de wet van 29 maart 1962 bepaalt wat volgt :

"De aanvrager kan bij de Koning in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie, of, bij gebreke van die ontvangst, na afloop van de termijn waarbinnen deze plaats moest hebben. Dit beroep wordt bij een ter post aangetekende brief gezonden aan de Minister, die een afschrift ervan aan het college stuurt binnen vijf dagen na ontvangst";

Overwegende dat luidens artikel 55, § 1, derde lid, van de wet van 29 maart 1962, van de beslissing van de bestendige deputatie in beginsel kennis wordt gegeven binnen zestig dagen na de datum van afgifte bij de post van de aangetekende zending die het beroep bevat, en deze termijn met vijftien dagen wordt verlengd ingeval de partijen worden gehoord; dat wanneer dit niet is gebeurd de aanvrager de mogelijkheid heeft -niet de verplichting : "de aanvrager kan"- bij de Koning in beroep te gaan; dat de wet het aan de beoordelingsvrijheid van de aanvrager heeft overgelaten, zolang hem geen kennis werd gegeven van een beslissing, voor zichzelf uit te maken of hij de zaak aanhangig maakt bij de "Koning", en op welk tijdstip hij dit wenst te doen; dat de enige wettelijke beperking erin bestaat dat de aanvrager niet kan optreden vooraleer zestig respectievelijk vijfenzeventig dagen verstreken zijn vanaf de datum van afgifte van het beroep; dat de termijn binnen welke de bestendige deputatie moet beslissen en die beslissing ter kennis van de aanvrager moet brengen dan ook geen vervaltermijn is, maar een termijn van orde, die in het uitsluitend belang van de aanvrager is gesteld; dat in casu de bestendige

deputatie in gebreke is gebleven binnen de door artikel 55, § 1, derde lid, bepaalde termijn aan de aanvragers een beslissing over hun beroep ter kennis te brengen en dat dit nog steeds niet het geval was op het ogenblik dat zij beroep hebben ingesteld bij de "Koning"; dat de exceptie van laattijdigheid van dit beroep niet gegrond is;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het beroep bij de "Koning" regelmatig werd ingesteld, alleszins door de eerste, tweede en derde verzoekende partij;

Overwegende dat uit de tekst zelf van voormeld artikel 55, § 2, vijfde lid, van de wet van 29 maart 1962, blijkt dat de termijn van dertig dagen, waarover de Minister beschikt om, in geval van rappel van de aanvrager, te beslissen over het beroep, en om zijn beslissing aan de betrokkene ter kennis te brengen, ingaat de dag zelf waarop de brief die het rappel bevat, ter post is afgegeven; dat terzake de termijn aldus is ingegaan op 26 december 1987 om te verstrijken op zondag 24 januari 1988; dat niet wordt betwist dat de raadsman van de aanvragers, op wiens kantoor keuze van woonst werd gedaan, slechts op 25 januari 1988 en derhalve na het verstrijken van de vervaltermijn van dertig dagen, een afschrift van het bestreden besluit heeft ontvangen; dat het bestreden besluit geen rechtsgevolgen heeft;

Overwegende dat het feit dat het bestreden besluit vóór het verstrijken van de termijn van dertig dagen reeds tot stand was gekomen, met name op 22 januari 1988, in geen enkel opzicht het door de wet bepaalde rechtsgevolg van de rappelbrief vermag aan te tasten; dat immers terzake een nog niet ter kennis

gebrachte beslissing in rechte gelijkstaat met een ontstentenis van beslissing van het bestuur;

Overwegende dat, in tegenstelling tot andere bepalingen van de wet van 29 maart 1962, artikel 55, § 2, vijfde lid, aan het bestuur geen verplichting oplegt met betrekking tot de wijze van betekening, wel met betrekking tot het resultaat; dat aan het bestuur de vrijheid is gelaten hoe zij de beslissing zal aanzeggen, maar dat die aanzegging -op welke wijze ook- effectief moet zijn geschied binnen dertig dagen vanaf het verzenden van de rappelbrief; dat, waar in andere gevallen de wet bepaalt dat kennis moet worden gegeven bij ter post aangetekende brief, artikel 55, § 2, vijfde lid, bepaalt dat de aanvrager de beslissing moet hebben ontvangen, d.i. ervan kennis moet hebben gekregen; dat het verzenden van een ter post aangetekende brief dan ook niet volstaat; dat, wanneer het bestuur de vrije keuze heeft gemaakt de beslissing over het beroep met een ter post aangetekende brief aan de aanvragers ter kennis te brengen, zij ermee rekening moet houden dat dergelijke brieven op zaterdag en zondag niet worden besteld;

Overwegende dat de verwerende partij verscheidene excepties van niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt; dat excepties van niet-ontvankelijkheid aangevoerd in een annulatieberoep verweermiddelen zijn om rechtsgevolgen te handhaven waarvan een verzoeker staande houdt dat zij onrechtmatig zijn veroorzaakt; dat die excepties uiteraard zinloos zijn in het geval zij niet dienstig kunnen worden aangewend om het behoud van rechtsgevolgen te vrijwaren; dat bijgevolg excepties van niet-ontvankelijkheid gericht tegen een administratieve beslissing buiten beschouwing kunnen worden gelaten als zijnde noodzakelijk ondoeltreffend, indien op het ogenblik van het bepalen van het voorwerp van het annulatieberoep moet worden vastgesteld dat dit

beroep op zichzelf geen zin heeft, omdat het bestreden besluit ingevolge de wet geen materiële rechtskracht heeft, zodat er ook geen rechtsgevolgen meer kunnen en hoeven ongedaan gemaakt te worden; dat op grond van het bepaalde in voormeld artikel 55, § 2, vijfde lid, van de wet van 29 maart 1962, het bestreden besluit geen rechtsgevolgen kan hebben; dat er bijgevolg geen grond is de opgeworpen excepties van niet-ontvankelijkheid te onderzoeken;

Overwegende dat op grond van het bepaalde in voormeld artikel 55, § 2, vijfde lid, van de wet van 29 maart 1962, de werken die het voorwerp zijn van de bouwaanvraag, kunnen worden uitgevoerd uit kracht van de wet; dat het bestreden besluit ten aanzien van verzoevende partijen geen rechtsgevolgen kan hebben, en hen bijgevolg op generlei wijze kan worden tegengeworpen; dat het ter wille van de rechtszekerheid evenwel past dit besluit uit het rechtsverkeer te nemen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 22 januari 1988 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van het beroep dat Firmin GRYSON, Magdalena ROELS, Enorda DAMMAN en kinderen hebben ingesteld tegen de beslissing van 19 juni 1987 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Torhout waarbij de bouwvergunning werd geweigerd voor het oprichten van een meergezinswoning aan de Burg te Torhout, op een perceel kadastraal bekend Sectie K, nr. ex 538 r, s.

Artikel 2.

De afstand van de vordering tot vernietiging van de "kennisgevingsbrieven" van 22 januari 1988 van voormeld besluit van 22 januari 1988 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening aan Advocaat Jan BOSSUYT, raadsman van verzoekers, en aan Firmin GRYSON en Enorda DAMMAN, wordt toegewezen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op twintigduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
J. BAERT,	staatsraad,
D. MOONS,	staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.